

Tomasz Lis

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach
Wydział Finansów i Ubezpieczeń
Katedra Rachunkowości Międzynarodowej
tomasz.lis@ue.katowice.pl

EKONOMICZNE EFEKTY WDRAŻANIA NOWYCH TECHNOLOGII W PRZEDSIĘBIORSTWIE

Streszczenie: Konkurencyjność przedsiębiorstw w nowoczesnej gospodarce jest silnie uwarunkowana innowacyjnością, czyli umiejętnością opracowania i wdrożenia nowych rozwiązań technologicznych i organizacyjnych, nowych produktów. Większość przedsiębiorstw w Polsce praktycznie nie jest w stanie wprowadzać rozwiązań innowacyjnych. Związane jest to przede wszystkim z wysokimi kosztami opracowania i wdrożenia innowacji. Nowe technologie stanowią jednak konieczność dla konkurencyjnych gospodarek światowych. Celem artykułu jest zaprezentowanie zarówno pod kątem bilansowym, jak i podatkowym ekonomicznych efektów wdrożenia nowych technologii. W pracy przedstawiono również model aplikacyjny.

Słowa kluczowe: nowe technologie, wdrażanie technologii, technologia.

Wprowadzenie

Konkurencyjność przedsiębiorstw w nowoczesnej gospodarce jest silnie uwarunkowana innowacyjnością, czyli umiejętnością opracowania i wdrożenia nowych rozwiązań technologicznych i organizacyjnych, nowych produktów. Celem strategicznym Unii Europejskiej – a więc i Polski jako jednego z jej państw członkowskich – stało się stworzenie konkurencyjnej gospodarki opartej na wiedzy [Stoner i Freeman, 1998, s. 35; Clever, 2003, s. 48]. W tzw. strategii lizbońskiej innowacyjność odgrywa zasadniczą rolę. Wyrazem tego jest uzupełnienie jej o tzw. cel barceloński – osiągnięcie przez kraje UE do 2010 r. średniego poziomu 3% PKB wydatków na badania i rozwój, przy udziale sektora prywatnego

na poziomie 2/3. Wydatki na badania i rozwój są w Polsce bardzo niskie. Niekorzystna jest także struktura tych wydatków pod względem źródła ich finansowania. Wskazany jest jak największy udział przedsiębiorstw w wydatkach na badania i rozwój, gdyż daje to gwarancję, że wyniki badań znajdą bezpośrednie zastosowanie w gospodarce. W związku z powyższym konieczne jest stworzenie takich rozwiązań prawnych, które będą promować inwestycje przedsiębiorstw na podnoszenie innowacyjności. Większość przedsiębiorstw w Polsce praktycznie nie jest w stanie wprowadzać rozwiązań innowacyjnych. Związane jest to przede wszystkim z wysokimi kosztami opracowania i wdrożenia innowacji. Powstające w różnych częściach świata parki technologiczne stają się synonimem struktur gospodarczych XXI w., łączących na jednym terenie [Matusiak, 2008, s. 11] instytucje naukowo-badawcze oferujące nowe rozwiązania technologiczne oraz innowacyjne firmy, poszukujące nowych szans rozwoju, bogate otoczenie biznesu w zakresie finansowania, doradztwa, szkoleń i wspierania rozwoju innowacyjnych firm oraz inne elementy.

Celem artykułu jest przedstawienie otoczenia technicznego, prawnego, organizacyjnego, rozliczeniowego dla nowych technologii oraz zaprezentowanie skutków ekonomicznych.

1. Istota nowych technologii i ich wspieranie

Ustawodawca w prawie bilansowym zdefiniował nową technologię jako wiedzę technologiczną w postaci wartości niematerialnych i prawnych, w szczególności wyniki prac rozwojowych. Mogą to być prawa do programów komputerowych, licencje, prawa z patentu lub wzoru użytkowego, *know-how*, a także wyniki badań i prac rozwojowych. Technologia ta powinna umożliwiać wytwarzanie nowych albo udoskonalonych wyrobów lub usług i nie powinna być stosowana na świecie przez okres dłuższy niż pięć lat. Zgodnie z przepisami podatkowymi fakt innowacyjności technologii powinien być potwierdzony opinią niezależnej od podatnika jednostki naukowej. Zgodnie z kolei z ustawą o zasadach finansowania nauki jednostkami naukowymi, której opinia będzie wiążąca dla potrzeb zastosowania ulgi na nową technologię, są m.in. szkoły wyższe, placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk, jednostki badawczo-rozwojowe prowadzące w sposób ciągły badania naukowe.

W praktyce gospodarczej ulga na nowe technologie najczęściej znajduje zastosowanie do programów komputerowych. W ich przypadku stosunkowo łatwo wykazać, że przyczyniają się m.in. do poprawy szybkości i jakości procesów go-

spodarczych, ograniczają prawdopodobieństwo błędów czy przyczyniają się do monitorowania jakości i terminowości obsługi kontrahentów przedsiębiorcy. Działalność innowacyjna jest wspierana nie tylko przez obniżenie wysokości podatku dochodowego, ale także przez umożliwienie przedsiębiorcom sfinansowania nowych technologii. Ustawa z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej [Ustawa o niektórych formach wspierania działalności..., 2008] określa przede wszystkim zasady i tryb udzielania kredytu technologicznego oraz premii technologicznej na spłatę części kapitału tego kredytu.

Przedsiębiorcy mogą przeznaczyć otrzymany kredyt na inwestycje z zastosowaniem nowych technologii, niezależnie od tego, czy nowa technologia będzie wytworzona przez nich samych, czy też zostanie zakupiona. Kredyt technologiczny to kredyt udzielany przedsiębiorcy przez bank kredytujący na realizację inwestycji technologicznej, który jest częściowo spłacany ze środków Funduszu Kredytu Technologicznego w formie premii technologicznej do wysokości i na warunkach określonych w ustawie. Kredyt będzie udzielany przez bank kredytujący mikroprzedsiębiorcy, małemu lub średniemu przedsiębiorcy mającemu zdolność kredytową. Premia technologiczna to kwota przyznawana przedsiębiorcy ze środków Funduszu Kredytu Technologicznego przez Bank Gospodarstwa Krajowego na spłatę części kapitału kredytu technologicznego.

Rozpoczęcie realizacji inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym może nastąpić po przyznaniu przez Bank Gospodarstwa Krajowego promesy premii technologicznej. O tym, czy wydatek poniesiony na nabycie nowych technologii daje prawo do odliczenia od dochodu, decyduje opinia niezależnej od podatnika jednostki naukowej w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki [Ustawa o zasadach finansowania..., 2010]. Premią technologiczną mogą być objęte, pomniejszone o podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, udokumentowane zapłaconymi fakturami, sfinansowane za pomocą kredytu technologicznego wydatki na: zakup na warunkach rynkowych nowych lub używanych środków trwałych, z wyłączeniem środków transportu nabywanych przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w sektorze transportu; najem, dzierżawę lub leasing środków trwałych innych niż grunty, budynki lub budowle, jeżeli umowa najmu, dzierżawy lub leasingu przewiduje obowiązek nabycia przez kredytobiorcę prawa własności środka trwałego z upływem okresu najmu, dzierżawy lub leasingu; najem, dzierżawę lub leasing gruntów, budynków lub budowli, jeżeli najem, dzierżawa lub leasing będzie trwać przez co najmniej 3 lata od dnia zakończenia inwestycji technologicznej; rozbudowę istniejących budowli, budynków, maszyn, urządzeń stanowiących środki trwałe; instalację i uruchomienie maszyn i urządzeń stanowią-

cych środki trwałe; zakup lub leasing, jeżeli umowa leasingu przewiduje obowiązek nabycia z upływem okresu leasingu wartości niematerialnych w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości [Ustawa o rachunkowości, 2013], będą przez niego wykorzystywane oraz pozostaną wyłącznie w zakładzie, w którym została zrealizowana inwestycja technologiczna finansowana kredytem technologicznym, co najmniej przez okres 3 lat od dnia zakończenia inwestycji technologicznej, zostały nabyte od osób trzecich za cenę odpowiadającą wartości rynkowej, podlegają amortyzacji zgodnie z przepisami ustawy. Do wydatków na realizację inwestycji technologicznej zalicza się także wydatki ponoszone na wykonane przez doradców zewnętrznych prace przedrealizacyjne, studia, ekspertyzy, koncepcje i projekty techniczne, niezbędne do wdrożenia nowej technologii w ramach inwestycji technologicznej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) [Rozporządzenie..., 2001].

2. Tło podatkowe dla wspierania wykorzystywania nowych technologii

Nowe technologie w prawie podatkowym również są wspierane. Od 1 stycznia 2006 r. przedsiębiorcy mogą zmniejszać podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym o kwotę równą wydatkom poniesionym przez nich na nabycie nowych technologii [Ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych, 2011].

Dodatkowo przedsiębiorcy mogą ubiegać się o uzyskanie statusu **centrum badawczo-rozwojowego**. W przepisach obecnie obowiązującej ustawy [Ustawa o niektórych formach wspierania działalności..., 2008] w dalszym ciągu, analizując zagadnienie przywilejów podatkowych przysługujących podatnikom inwestującym w polską naukę, należy dokonać podziału o charakterze podmiotowym. Istnieje grupa ulg podatkowych przysługujących każdemu podatnikowi, który nabędzie nowe technologie. Jednak oprócz nich ustawodawca wprowadził zwolnienie właściwe tylko i wyłącznie dla podatników, którzy mają status centrum badawczo-rozwojowego. Poprzez regulacje ustawy o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej znowelizowanych zostało kilka aktów prawa podatkowego [Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych, 2010].

Inwestycja technologiczna to inwestycja polegająca na: zakupie nowej technologii, jej wdrożeniu oraz uruchomieniu na jej podstawie wytwarzania nowych lub znacząco ulepszonych towarów, procesów lub usług, albo wdrożeniu własnej nowej technologii oraz uruchomieniu na jej podstawie wytwarzania nowych lub znacząco ulepszonych towarów, procesów lub usług. **Nowa technologia** to

technologia w postaci prawa własności przemysłowej lub usługi badawczo-rozwojowej (w rozumieniu Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług), która umożliwia wytwarzanie nowych lub znacząco ulepszonych towarów, procesów lub usług i nie jest stosowana na świecie dłużej niż 5 lat. Centra badawczo-rozwojowe, które są podatnikami podatku rolnego i/lub leśnego, również mogą skorzystać ze zwolnienia. Podobnie jak do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, tak też do ustawy o podatku rolnym i ustawy o podatku leśnym zostały wprowadzone zwolnienia dla tych przedmiotów opodatkowania, które zajęte są na prowadzenie na nich badań i prac rozwojowych. Podatnik, który ma zamiar skorzystać ze zwolnienia od podatku rolnego, musi złożyć wniosek do wójta (burmistrza, prezydenta), na podstawie którego organ podatkowy wydaje decyzję legitymującą wnioskodawcę do korzystania ze zwolnienia. Zwolnienie od podatku od nieruchomości może być stosowane dopiero począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym podatnik faktycznie rozpocznie na danej nieruchomości wykonywanie działalności badawczej i rozwojowej.

3. Otoczenie prawa bilansowego we wdrażaniu nowych technologii

Jak stanowi ustawa [Ustawa o rachunkowości, 2013, art. 3 ust. 1 pkt 14], koszty zakończonych prac rozwojowych zalicza się do wartości niematerialnych i prawnych. Oczywiście także do tych kosztów stosuje się ogólne zasady uznawania składników majątku za aktywa – dany składnik musi tym samym być: kontrolowany przez jednostkę, powstały na skutek zdarzeń przeszłych, jego wartość musi być wiarygodnie określona oraz jednostka musi spodziewać się w przyszłości wpływu korzyści ekonomicznych z racji jego posiadania. Z uwagi na to, że koszty zakończonych prac rozwojowych są wysoce specyficzną kategorią aktywów, gdzie specyfika ta wyraża się wytworzeniem wewnątrz jednostki (a nie nabyciem) tego składnika majątku oraz jego substancją (aktywowane różne koszty), w ustawie [Ustawa o rachunkowości, 2013, art. 33 ust. 2] określono dodatkowo szczegółowe wymagania, których łączne spełnienie umożliwia zaliczenie kosztów zakończonych prac rozwojowych do wartości niematerialnych i prawnych. W myśl tego unormowania koszty zakończonych prac rozwojowych prowadzonych przez jednostkę na własne potrzeby, poniesione przed podjęciem produkcji lub zastosowaniem technologii, zalicza się do wartości niematerialnych i prawnych, jeżeli:

- produkt lub technologia wytwarzania są ściśle ustalone, a dotyczące ich koszty prac rozwojowych wiarygodnie określone,
- techniczna przydatność produktu lub technologii została stwierdzona i odpowiednio udokumentowana i na tej podstawie jednostka podjęła decyzję o wytwarzaniu tych produktów lub stosowaniu technologii,
- koszty prac rozwojowych zostaną pokryte, według przewidywań, przychodami ze sprzedaży tych produktów lub z zastosowania technologii.

Zauważmy, że powyższe warunki nie odnoszą się do ujmowania kosztów prac rozwojowych na etapie ich prowadzenia, lecz są warunkami, których spełnienie upoważnia jednostkę do zaliczenia tych oddzielnie grupowanych w trakcie ponoszenia kosztów do grona wartości niematerialnych i prawnych. Z przytoczonego art. 33 ust. 2 [Ustawa o rachunkowości, 2013] wynika, że zasadniczym warunkiem zaliczenia kosztów prac rozwojowych do wartości niematerialnych i prawnych jest przede wszystkim stwierdzenie gospodarczej przydatności ściśle ustalonej w wyniku prowadzonych prac rozwojowych technologii lub produktu.

Cenne wskazówki dotyczące rozróżniania tych dwóch pojęć można odnaleźć w MSR nr 38 „Wartości niematerialne”, do których jednostka ma prawo (bądź w określonych podmiotowo przypadkach obowiązek) się zastosować. MSR 38 podaje następujące przedsięwzięcia: działania zmierzające do zdobycia nowej wiedzy, poszukiwanie, ocenę i końcową selekcję sposobu wykorzystania rezultatów prac badawczych lub wiedzy innego rodzaju, poszukiwanie alternatywnych materiałów, urządzeń, produktów, procesów, systemów lub usług, formułowanie, projektowanie, ocenę i końcową selekcję nowych lub udoskonalonych materiałów, urządzeń, produktów, procesów, systemów lub usług. Zwróćmy uwagę, że są to jeszcze działania nieskonkretyzowane, nieukierunkowane na konkretny zamiar biznesowy. W polskim prawie bilansowym dopiero koszty zakończonych prac rozwojowych wykazuje się jako tytuł wartości niematerialnych i prawnych. Bardzo istotną kwestią jest to, by każdorazowo na dzień bilansowy ocenić zasadność aktywowania kosztów prac rozwojowych – zarówno na etapie trwania tych prac, gdy aktywa te prezentujemy w segmencie długoterminowych rozliczeń międzyokresowych, jak i na etapie ujmowania ich w grupie wartości niematerialnych i prawnych. Obowiązuje zasada ostrożnej wyceny, wyrażająca się przede wszystkim koniecznością badania, czy na dzień bilansowy nie nastąpiła trwała utrata wartości aktywów, przejawiająca się wysokim ryzykiem częściowej lub całkowitej utraty potencjału danych aktywów (lub ich funkcjonalnie wyodrębnianych grup) do generowania w przyszłości korzyści ekonomicznych. Ponieważ koszty prac rozwojowych to aktywo zazwyczaj funkcjonalnie i ściśle powiązane z innymi aktywami (głównie kompleksami technicznymi) i jedynie

w powiązaniu z nimi generujące korzyści ekonomiczne, ocenę, czy nie doszło do utraty wartości, należy oprzeć na koncepcji ośrodka generującego korzyści ekonomiczne (przepływy).

4. Skutki ekonomiczne wdrażania zintegrowanego systemu informatycznego – propozycja rozwiązania

Zintegrowane systemy informatyczne są coraz szerzej stosowanymi narzędziami wspomagającymi wieloobszarowe zarządzanie firmą. Z zaprojektowaniem i wdrożeniem takiego rozwiązania wiąże się powstanie kompleksu aktywów trwałych oraz wystąpienie kosztów, może też dojść do likwidacji niektórych dotąd użytkowanych składników majątkowych. W niniejszym komentarzu skupiono się na wskazaniu modelowego podejścia do poprawnego wyodrębnienia powstających w ramach poszczególnych etapów wdrożenia aktywów i kosztów. Wskazano również, kiedy należy dokonać ewentualnych odpisów aktualizujących w stosunku do aktywów nabytych w ramach wdrożenia. Poniżej skoncentrowano uwagę na kilku etapach realizacji przedsięwzięcia.

A. Istota zintegrowanego systemu zarządzania i jego korzyści ekonomiczne

Dostępne na rynku zintegrowane systemy informatyczne to coraz doskonalsze narzędzia wspierające zarządzanie organizacją (firmą, instytucją, agendą itp.). Systemy te gromadzą, przetwarzają, integrują i udostępniają dane dotyczące praktycznie każdej sfery działania firmy. Do najczęściej występujących podsystemów (modułów) należą: system zarządzania i wspomagania sprzedaży, system zarządzania kontaktami, zarządzanie zasobami ludzkimi (rekrutacja, kadry, płace), system gospodarki magazynowej, system finansowo-księgowy, system zarządzania produkcją. Tego rodzaju systemy określane są mianem systemów zarządzania zasobami przedsiębiorstwa (ang. *enterprise resource planning* – ERP) i stanowią jeden z elementów nowych technologii. Z technicznego punktu widzenia, w bardzo dużym uproszczeniu, polega to na stworzeniu jednej centralnej lub kilku powiązanych relacyjnych baz danych oraz budowie narzędzi (interfejsów) służących do wprowadzania danych oraz raportowania w oparciu o nie. Pozytywne efekty wdrożenia takiego systemu w jednostce objawiają się szczególnie w postaci: uporządkowania i usprawnienia, często bardzo znaczącego, procesów zarządczych, optymalizacji gospodarowania zasobami i wynikającym z tego ograniczeniem kosztów, ograniczenia omyłek dzięki eliminacji konieczności użytkowania wielu niepowiązanych ze sobą systemów, ograniczenia czasochłonności

prac administracyjnych i redukcji jej kosztów, lepszego zarządzania procesami biznesowymi, skutecznego zabezpieczenia danych przed utratą i niepowołanym dostępem. Następnym poprawnie wdrożonego oprogramowania jest wzrost efektywności jednostki, mierzony również wzrostem poziomu sprzedaży oraz rentowności.

B. Fazy wdrożenia zintegrowanego systemu informatycznego

Wdrożenie zintegrowanego systemu zarządzania firmą to zazwyczaj proces złożony i czasochłonny. Oto podstawowe fazy wdrożenia:

- 1. Analiza stanu istniejącego i identyfikacja potrzeb.** Pierwszym etapem, poprzedzającym jeszcze decyzję o wyborze nowego oprogramowania, jest (a przynajmniej powinna być) analiza istniejącego stanu oraz identyfikacja potrzeb firmy. Ten etap zwykle jest przeprowadzany samodzielnie bądź przy udziale zewnętrznych konsultantów.
- 2. Faza projektowania.** Ten etap rozpoczyna się już po wyborze dostawcy systemu i podpisaniu z nim umowy. W szczególności na tym etapie tworzone są opisy procesów, projektowana jest baza danych i relacje, interfejsy użytkowników oraz innych niezbędnych elementów systemu.
- 3. Faza dostawy sprzętu.** Ta faza występuje, jeśli obok dostawy i wdrożenia oprogramowania przedmiotem zamówienia jest też dostawa sprzętu, np. serwera bazy danych czy mobilnych urządzeń dla przedstawicieli handlowych.
- 4. Właściwa faza wdrożenia.** Na tą fazę składa się szereg etapów. Zasadnicze z nich to prace programistyczne realizowane na podstawie projektu. Prace te obejmują instalację bazy danych i jej stosowne skonfigurowanie, instalację oprogramowania aplikacyjnego, stworzenie formularzy, raportów, kwerend i innych niezbędnych elementów oraz parametryzację systemu.
- 5. Faza wsparcia powdrożeniowego.** Faza ta następuje już po oddaniu zintegrowanego systemu do użytkowania. Dostawca sprawuje opiekę powdrożeniową ukierunkowaną na wychwycenie i korektę ewentualnych mankamentów; kontynuowane są zwykle szkolenia użytkowników.

C. Aktywa i koszty powstające w kolejnych fazach wdrażania systemu

W ramach pierwszego etapu, związanego z audytem stanu istniejącego, analizą potrzeb oraz wyborem dostawcy systemu, nie powstają aktywa. Wszelkie wydatki z tym związane są kosztami ogólnego zarządu i nie podlegają aktywowaniu; w szczególności nie jest zasadne ich aktywowanie w postaci tytułów czynnych rozliczeń międzyokresowych kosztów. Punktem wyjścia do identyfikacji i właściwego zakwalifikowania aktywów jest umowa podpisana z dostawcą systemu. Z księgowego punktu widzenia znaczenie będą miały szczegółowe

postanowienia umowy, tzn. jaki jest zakres świadczeń dostawcy systemu oraz jakie aktywa zostaną w ramach umowy dostarczone. Jeżeli przedmiotem dostawy jest zarówno sprzęt, jak i oprogramowanie, wówczas należy zadbać, by w kontrakcie ściśle określić ceny poszczególnych świadczeń. Osobno powinny być wycenione koszty sprzętu, osobno ceny poszczególnych licencji na oprogramowanie, osobno inne świadczenia, jak projektowanie, testowanie, szkolenia, posprzedażowe wsparcie techniczne.

D. Oprogramowanie wyłączone z użytkowania, nieudane wdrożenie

Po pomyślnym wdrożeniu zintegrowanego systemu informatycznego zazwyczaj następuje zakończenie użytkowania oprogramowania użytkowanego dotychczas. Z wyłączeniem takich programów z użytku wiąże się konieczność odpisania ich nieumorzonych wartości w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych. Następuje bowiem trwała utrata ich wartości, a obowiązek jej uwzględnienia w wycenie aktywów na dzień bilansowy wynika wprost z art. 28 ust. 1, jak i z art. 46 ust. 2 [Ustawa o rachunkowości, 2013]. Odpisami z tytułu trwałej utraty wartości należy objąć też wyłączone z użytkowania środki trwałe (komputery, serwery) – odpis powinien doprowadzić ich wartość bilansową do możliwej do uzyskania z ich zbycia ceny netto.

Podsumowanie

Rozliczenie wydatków na zakup lub stworzenie nowych technologii może wydawać się z punktu widzenia przedsiębiorstwa skomplikowane. Konkurencyjność przedsiębiorstw w nowoczesnej gospodarce wymusza stosowanie nowych technologii opartych na wiedzy. Innowacyjność, czyli umiejętność opracowania i wdrożenia nowych rozwiązań technologicznych i organizacyjnych, nowych produktów, stanowi o przewadze konkurencyjnej. W prawie bilansowym i podatkowym oraz innych wymienionych przepisach występują ramy, w których należy się poruszać. Wydatki na badania i rozwój w Polsce są ciągle bardzo niskie. Niekorzystna jest także struktura tych wydatków pod względem źródła ich finansowania. W związku z powyższym konieczne jest stworzenie takich rozwiązań prawnych, które będą promować inwestycje przedsiębiorstw na podnoszenie innowacyjności. Większość przedsiębiorstw w Polsce praktycznie nie jest w stanie wprowadzać rozwiązań innowacyjnych.

Literatura

- Baverman H. (1975), *Labo rand monopoly capital: the Degradation of work in the twentieth century*, „Monthly Review Press”.
- Clever K. (2003), *Wstępna strategia tworzenia gospodarki opartej na wiedzy w krajach przystępujących do Unii Europejskiej* [w:] A. Kukliński (red.), *Gospodarka oparta na wiedzy. Perspektywy Banku Światowego*, KBN, Warszawa.
- Ito T. (2001), *The Japanese Economy*, MIT Press, Cambridge-Oxford.
- Matusiak B. (2008), *Park technologiczny* [w:] K.B. Matusiak (red.) *Innowacje i transfer technologii – słownik pojęć*, wyd. II, PARP, Warszawa.
- Stoner J.A., Freeman R.E., Gillbert D.R. (1998), *Kierowanie*, PWE, Warszawa.
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw, Dz. Urz. UE L 10 z dnia 13 stycznia 2001 r.
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej.
- Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, Dz.U. z 2010 r., nr 95, poz. 613.
- Ustawa z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, Dz.U. nr 116, poz. 730.
- Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, Dz.U. nr 96, poz. 615.
- Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, Dz.U. z 2013 r., poz. 330 z późn. zm.
- Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, Dz.U. z 2011 r., nr 74, poz. 397 z późn. zm.

ECONOMIC EFFECTS OF THE IMPLEMENTATION OF NEW TECHNOLOGIES IN THE COMPANY

Summary: The competitiveness of businesses in the modern economy is heavily conditioned by innovation, or the ability to develop and implement new technological and organizational solutions, new products. Expenditure on research and development in Poland are very low. New technologies, however, the need for competitive economies in the world. The purpose of this article is to present both the balance sheet at an angle, as the economic and fiscal effects of the implementation of new technologies. The paper presents also a model application.

Keywords: new technologies, implementation of technology, technology.